

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

13 In labijs meis pronuntiaui omnia iudicia oris tui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

In labijs meis pronuntiaui omnia
iudicia oris tui.

Quam iucundum est, quam sublime, Verbum
quam plenum utilitatis, ac dignita- Dei, om-
tis ex ore Dei verba recipere! Suscepit nia susce-
celum, suscepit terra, suscepit mare: susce- perunt.
perunt sol, luna, & astra verbum Dei
quoniam, ipse dixit, & facta sunt; ipse *Gen. 1.*
mandauit, & creata sunt: cum & verbum *Pf. 148.*
ipsius in æternum permaneat in cælo; & *Infra in:*
omnis illius ornatus ex eo pendeat: & ter- *hoc Psal.*
ra super maria, & flumina eodem verbo *Pfal. 23.*
& ipsa præparata sit, & firmata. Sed quan- *Quantum*
tum est hoc ad eam gloriam, qua homi- beneficiū
nes donati sunt, cum verba ex ore Dei verba Dei
accipere potuerunt; ut illa & intellectu perciperet.
percipiant, & voluntate adimpleant, & o-
pere, atque amore confirmet? Certè cum
legem per Mosem daturus esset, Sancti- *Exod. 24.*
fica, inquit, illos hodie, & cras, lauent-
que vestimenta sua, & sint parati in diem
tertium. Vides qua sanctificatione, &
preparatione cordis verba ex tali ore ac-
cipienda sint. Si enim (ut ait Ecclesiastes) *Eccel. 12.*
verba sapientum sunt sicut stimuli, &
quasi clau. in altum defixi, quæ per ma-
gistrorum consilium data sunt à Pastore
vno; satis liquet, verba summi ipsius Pa-
storis, quo doctore per manus magistro-
rum data sunt, qua reuerentia, quo ve affe-
ctui intima sint pectoris admittenda.

Certe:

Iob 1.

Certè Iob vir rectus, & simplex à malo
recedens, factorique adhærens, cum pe-

Iob 23.

dem suum vestigia eius sequutum fuisse,
seque viam illius custodisse, neque ex ea
declinasse gloriaretur, subiecit. A manda-

Eccl. vlt.

tis labiorum eius non recessi; & in sinu
meo abscondi verba oris eius: causamque
subdit. Ipse enim solus est. Igitur, quia hoc

Iob 18.

est omnis homo, si mandata Dei seruet;
& ab ijs declinare à nihilo est, & in nihilo
tendit, rectè absconduntur in sinu
verba oris eius, qui solus est: quandoquid-

dem congruè adhære illi verè esse nos
facit, sicut ab illo detiare, facit non esse.

Quare & de quodam scriptum est, id est
de impio. Habitent in tabernaculo eius

socij eius, qui non est. O felicem ani-

mam, quæ aures cordis, quibus diuinæ hæ-

vores audiuntur, assiduè perpurgat, ut be-

nè possint audiri. Sed quid est, omnia iur-

dicticia oris tui? Non frustra puto additur
oris. Neque enim illa inuestigare possu-

mus, quæ ipse non protulit, sicut manife-

stata audire valemus.

Pronun-
tiat labijs
suis.

Primo ob-
dulcedi-
nem qua-
si saporis.

Ceterum cur in labijs suis se mandata
pronuntiasse dicat, non otiosum est quere-
re. Non enim tantum se aut intellexisse
aut dilexisse asseruit, quod mente fieri po-
tuit, sed etiam labijs pronuntiasse. Pro-
nuntiat itaque labijs suis, primum ob dul-
cedinem, & suauitatem, quam in ore ex
huiusmodi verbis experitur. Siquidem ve-
rè est:

est dictum. Fauus mellis verba compo- *Prou. 16.*
sita.

Deinde videtur mihi quasi dulcē quan- *Secundò*
dam melodiam, qua aures permulceren- *ob suavi-*
tur, significasse. Neque enim sine causa do- *tatē me-*
cet Sapiens in vino lætitiæ spiritualis con- *lodiz.*
tentum Musicorum peropportunum esse: *Ecc. 49.*
neque Musicam esse impediendam. Hæc *¶ c. 32.*
certe vis est verborum Dei, vt animam
recte compositam cum mulceant suauissi-
me, tum ad somnum spiritualis quietis,
atque contemplationis miro modo &
perliciant, & perducant.

Tertiò, Vt purget, & sanctificet labia. *Tertiò vt*
Est enim eloquium Domini ignitum ve- *sanctifi-*
hementer: vt infra canit Propheta. *cet labia.*

Postremò in labijs pronuntiat, ne solus *Quartò vt*
ea lætitia perfruatur. Nam etsi solus de- *commu-*
beat habere, aquas, qui sine admittione *nicet cum*
vanitatis illas intrinsecus participat, mo- *alijs.*
nerur tamen ad aliorum vtilitatem in pla- *Prou. 5.*
teas illas diuidere. Hoc siquidem vera, &

casta contemplatio habet, ait S. Bernar- *Serm. 57.*
dus, vt mentem, quam diuino igne vehe- *in Cant.*
menter succenderit, tanto interdum re-
pleat zelo, & desiderio acquirendi Deo,

qui cum similiter diligant, vt otium con- *Vera con-*
templatio *zeli ani-*
templationis præ studio prædicationis li- *marum*
bentissimè intermittat. Et S. Augustinus, *accendit.*
cum nouus hospes ad Scripturas meditan- *9. Con. 6.*
das, præsertim verò ad Psalmos Dauid,

Carica illa fidelia, & sonos pietatis exclu- *4.*
dentes.

dentes turgidum spiritum, accessisset, ita
 se affectum profiteretur, vt accēderetur illos
 recitare, si posset, toto orbe terrarum ad
 uersus typhum generis humani. Quod spi-
 rituales viri, quibus alios iuuandi cura est,
 diligenter debent imitari: dum tamen cō-
 cham se ex consilio D. Bernardi non cana-
 lem exhibeant. Hic quidem penē simul &
 recipit, & refundit; illa verō donec im-
 pleatur expectat; & sic, quod superabundat,
 sine suo damno communicat. Deinde con-
 cha imitetur fontem. Non manat ille in
 riuum, nec in lacum extenditur, donec suis
 satietur aquis. Nec pudeat concham non
 esse suo fonte profusorem. Quo loco etiā
 sapientissimē docet idē Pater quā, & quā-
 ta infundenda sūt priusquam effundere
 presumamus. Primō quidem, inquit, com-
 punctio, deinde deuotio, Tertio pœnitentia
 labor, Quarto pietatis opus, Quinto or-
 rationis studium, Sexto contemplationis
 otium, Septimō plenitudo dilectionis. Hic
 est amor qui zelat, hic replet, hic feruet, hic
 ebullit, hic iam securus effundit exundans,
 & erumpens. Domine Deus, Magister bo-
 ne, virtus, salus, & firmitas nostra, fac nos
 ita ex aliorum zelo, & caritate pronun-
 tiare labijs iudicia oris tui, quod est de tua
 largitate effundere, vt & impenitus, & prius
 curemus infundi: quo in spiritu humilita-
 tis, & feruoris, ne partē nostram deteriore
 faciamus, quando quidem, qui id facit, ma-
 ledi-

*Serm. 18.
 in Cant.*

*Sed cu-
 randum
 vt sis con-
 cha non
 canalis.*

dictum Scriptura tua pronuntiat: nobis
 ipsis prius apud te, qui lux es, & vita, verba
 tua toto corde percipiamus, intimisque
 medullis cantè, ac sedulò inferamus.

14. In via testimoniorum tuorum delectatus sum.

Si dixisset in testimonijs tuis, vel in lege tua, simpliciter acciperemus; sed quid sibi vult in via testimoniorum? Arbitror aliquid significari perutile nobis. Testimonia, seu mandata via dicuntur, quia per ea ad vitam gradimur non pedum passibus, sed affectibus. Si vis ad vitam ingredi serua mandata. Et via interdum, vt diximus, ipsa nostra conuersatio, & viuendatio dicitur. Proinde non dicit delectatū se in testimonijs Domini, hoc est, in nudis praeceptis; notitiaque tantum, & speculatione subtili cognitis, quod nec magnum, nec satis esset, sed in via testimoniorū, hoc est, dum actione, & opere per illa ambulat. Obseruatione enim illorū, & progressionē spiritualium gressuum per viam ad terminum graditur.

Ceterū non est omnium mandatis Dei delectari. Aliquos enim, qui secundum carnem ambulant, non delectant, sed premunt. Quis autem delectatur? qui caritate vehitur. Quis delectatur? qui & nouit illorum pulchritudinem, & excellentiam: & facilitatem, & vtilitatem experitur.

Mandata sunt via, quia ducunt ad vitam.

Matth 19.

Quis delectetur mandatis Dei.